

Solna 2023-02-28

Denna skrivelse är riktad till Sveriges regering med samarbetsparti samt till samtliga pågående eller under mandatperioden 2022-2026 startade grundlagsutredningar.

Åtgärder och förslag för att stärka frihet och äganderätt för medborgare och företag samt utveckla demokratin genom förbättringar av grundlagen.

Nedan finner Ni en lista med ett antal punkter som rör önskemål om politiskt beslutade förändringar i Sverige för kommande år och som vi ser är linje med Tidöavtalets inriktning och målsättningar. Vi i Medborgarrättsrörelsen i Sverige hoppas och tror att dessa förslag ligger i linje med regeringens syn på demokratin och dess nödvändiga utveckling i frihetlig riktning. Listan med förslag är uppdelad i allmänpolitiska förslag (A)¹ och konstitutionella förslag till reformer (B).

A, Allmänpolitiska förslag och åtgärder

1. Se till att de mänskliga rättigheterna i praktiken blir mänskliga rättigheter också för näringslivet

Listan över statens rättsliga övergrepp har ökat de senaste åren. Angreppen mot skogsnäringen och utvidgade strandskyddsområden är två tydliga exempel på inskränkningar i äganderätten. Regelkrångel med långa handläggningstider och en stat som lägger sig i innebär också inskränkningar i vår grundlagsskyddade äganderätt och det på mer än ett sätt. Att en ägare hindras från att bruka det han eller hon äger är naturligtvis ett ingrepp i äganderätten, men när staten struntar i att respektera de regler som stöttar upp äganderätten innebär också det angrepp på äganderätten. Den svenska rättsordningen har två regelverk till skydd för äganderätten. Det ena återfinns i regeringsformen. Det andra och starkare skyddet finns i Europakonventionens regler och främst i tilläggsprotokoll nr 1, men också i konventionens processuella skyddsregler i art 6 (rätten till en rättvis rättegång inom "skälig tid") och art 13 (rätten till effektiva rättsmedel). Utan regler som verkligen tryggar allas rätt till en rättvis rättegång riskerar rättighetskataloger, hur vackert de än må vara formulerade, att falla platt till marken. Rättegångsregler fungerar som ett lackmustest på om en stat verkligen vill vara en rättsstat i västerländsk mening, eller ej. Att fuska med rättegångsregler är en enkel väg för den stat som vill urholka innehållet i pampigt formulerade rättighetskataloger; en kedja blir aldrig starkare än den svagaste länken. Vi föreslår därför regeländringar så att allas rätt till rättvis rättegång inom skälig tid säkras.

2. Ta det svenska raset i internationell ranking på allvar

Att Sverige när det kommer till ekonomisk frihet rasat från plats 19 till plats 46 i det kanadensiska forskningsinstitutet Fraser Institute's ranking är inte någon liten sak att rycka på axlarna åt. I det sammanvägda indexet är skyddet för äganderätten och domstolars oberoende tunga komponenter, som är besvärande för Sverige. Men än värre är att några riktigt allvarliga svenska fallissemang inte hunnit in i

¹ Vi tackar Claes Sjölin för hans eminenta input till de första 9 förslagen i denna förslagslista för Sveriges bästa.

Frasers underlag. När också Preem, Cementa, Jokkmokk, svensk energipolitik och annat vägs in lär vår internationella ranking se ordentligt värre ut. **Åtgärder för att förbättra incitamenten för entreprenörskap och företagande samt ett stärkande av äganderätten inom alla områden måste till.** Och det är bråttom i den djupa lågkonjunktur/depression som vi nu med rekordfart närmar oss.

3. Ge skogsägare upprättelse

Skogsstyrelsen har under många år ägnat sig åt nyckelbiotopsregistreringar av skog vilket inneburit att markerna blev värdelösa. I slutet av förra året klargjordes det i domstol som många sagt från början, nämligen att Skogsstyrelsens förhåvanden saknar lagstöd. Innebörden av domen är att samtliga skogsägares skogar som felaktigt i praktiken belagts med avverkningsförbud nu måste befrias från belastningen av att vara nyckelbiotopsregistrerade. Rätteligen bör Skogsstyrelsen också erbjuda drabbade skogsägare ekonomisk kompensation för olagligheterna. Att markerna blev värdelösa innebär att staten ådragit sig ett skadeståndsansvar för brott mot vårt lagreglerade äganderättsskydd. **Detta måste hedras.**

Det måste bli tydligt i ny lag att alla skall ha en effektiv möjlighet att överklaga myndighetsbeslut till domstol (inte till regeringen) ”så fort” (Högsta domstolens tydliga krav) staten kränker en konventionsrättighet och att man i den domstolen tillförsäkras en rättvis rättegång. Detta vet man på justitiedepartementet. Där säger man sig ”följa rättsutvecklingen noga”, vilket i klartext dock betyder att man håller emot så länge man kan och att det inte blir tal om några lagändringar förrän staten förlorar en rättighetstvist i allmän domstol. En sådan attityd hör inte hemma i en rättsstat. Även här behövs ett **paradigmskifte. Stärk äganderätten gentemot de som säter ”naturen” framför människans urgamla rätt att med miljöansvar berabeta naturen för sitt eget och samhällets välbefinnande!**

4. Gör om strandskyddet i grunden

I sin nuvarande skepnad är de en rättslig styggelse. RF:s regler tillförsäkrar enskilda rätten till ersättning när staten inskränker användningen av mark eller byggnad om pågående användning avsevärt försvåras av inskränkningsen. I äganderättsskyddet under första tilläggsprotokollet saknas det rekvisitet. Här framhålls i stället att ingen får berövas sin egendom annat än i det allmännas intresse och under de förutsättningar som anges i lag. Ett ingrepp i egendomsskyddet måste vara proportionerligt (i konventionens autonoma betydelse) samtidigt som **åtgärden måste genomföras på ett sådant sätt att den inte innebär en oskälig börda för den enskilde.** Att en i övrigt legitim äganderättsinskränkning skall ersättas fullt ut måste genom lagar och regelverk förtydligas (se även punkt 13).

5. Kartlägg miljöskyddade områden

Ge Naturvårdsverket i uppdrag att ta reda på hur stora vatten- och markområden av landets yta som på ett eller annat sätt är miljöskyddade. Sveriges landyta är 40,7 miljoner hektar, varav närmare sex miljoner hektar var naturskyddade 2018, med följande fördelning (enligt uppgifter från SCB):

- Naturreservat 4 808 590 ha
- Nationalparker 743 235 ha
- Naturvårdsområden 149 161 ha
- Olika biotopskyddsområden 30 706 ha

Under 2019 tillkom ytterligare 181 reservat så att den totala naturreservatsarealen (5 111 reservat) uppgick till 4 853 134 hektar, vilket motsvarar cirka 12 procent av landets yta. De sammanlagt på dessa sätt skyddade områdena uppgår till cirka 15 procent av landets yta.

I dessa områden ingår dock inte de sedan 2014 upp till 600 meter (2 x 300 meter) från strandkanten utvidgade strandskyddsområdena. Att beräkna hur stora ytor strandskyddsområdena är i Sverige är inte någon lätt uppgift. SCB saknar dessa uppgifter, men hänvisar till Naturvårdverket, vars hemsida inte ger några arealbesked. På direkt fråga till Naturvårdverket ges inte några besked, vilket väcker frågor. Är det något man vill dölja? Av annat underlag kan man komma fram till en något sänkt kvalificerad gissning att de totalt skyddade markområdena sannolikt uppgår till klart mer 6 000 000 hektar, eller cirka 15 procent av landets areal, alltså överlägset mer än samtliga de 5 111 naturreservaten.

Slutsatsen att mer än en tredjedel av landets yta (frågetecken för vad resultatet blir om också vattenområden tas med) är miljöskyddad på ett eller annat sätt är illavarslande. Det måste betraktas som häpnadsväckande stora tal och svårt att föreställa sig att något annat land kommer i närheten av samma storlek. **Att stora delar av vårt land belagts med förbud att bygga och vidareutveckla för medborgarnas bästa borde väcka till eftertanke – och naturligen leda till åtgärder däremot.**

6. Se till att Sverige rättar sig efter Europadomstolens domar

Nyligen uppmärksammade Centrum för rättvisa (Fredrik Bergman i SvD 9 december) hur staten struntar i att Sverige fällt i Europadomstolen i frågan om statens massövervakning av internet- och telefonkommunikation. Staten enda reaktion efter den fällningen är att man planerar (!) att 2025 (!) tillsätta en utredning att se över frågan. Det lär inte imponera på övriga medlemsstater i Europarådet. Till saken hör att det ju inte är första gången Sverige fällt utan att vidta rättelse. Det hela började med de för Sverige genanta domarna i Sporrang- Lönnroth-målen 1982.

Efter de domarna tvingades Sverige stifta den sedermera så kritiserade Lagen om rättsprövning, som blev ett hafsverk vi tvingats leva med ända sedan dess. Enligt sin bokstav är den tillämplig på till exempel regeringsbeslut om exempelvis utvidgade strandskyddsområden. Sådana beslut kan fullföljas till Högsta förvaltningsdomstolen genom det som kallas rättsprövning. Reglerna om rättsprövning innehåller emellertid väsentliga processuella begränsningar, som innebär att den som klagat inte kan få sin sak fullständigt prövad. Detta innebär att den lagen krockar med regler av högre valör och bland annat *allas rätt till en rättvis rättegång enligt Europakonventionens art 6*. I ett beslut 15 juni 2017 framhöll HD att reglerna om fullständig prövning i en rättvis rättegång gäller i alla rättegångar i domstol och således även i rättsprövningsmål i HFD. Detta betyder alltså att de processuella begränsningar som talas om i lagen om rättsprövning saknar rättsligt stöd eftersom den lagen är underställd både RF och Europakonventionen. **Måste från ett medborgarrättsligt perspektiv åtgärdas.**

7. Återinför ett strikt tjänstemannaansvar

Se till att aktivistiska tjänstemän och deras chefer fällt för tjänstefel när de utan rättsligt stöd försöker runda lagen. Skogsägare vet sedan tidigare att Skogsstyrelsen och dess generaldirektör tar lätt på äganderättsskyddet. Att inte respektera reglerna som värnar äganderätten bör rimligen innebära att vederbörande tjänsteman gör sig skyldig till tjänstefel enligt brottsbalken. Att ignorera regler i våra grundlagar bör rimligen också leda till att brottet bedöms som grovt (fängelse ingår i straffskalan). Dessutom: återinrätta ett strikt ämbetsmannaansvar. Underföregående mandatperiod har inte mindre än sex motioner om återinförandet av tjänstemannaansvar lagts fram inför Riksdagen, vilka samtliga avfärdats. **Detta är en pinsamhet som nu rimligen måste åtgärdas.** Man bör därvid också utreda ett återinförande av Riksrätten från 1809 års RF (§ 102) som hade till uppgift att döma såväl höga politiker som höga domare och ämbetsmän i det fall de gjort sig skyldiga till grovt tjänstemissbruk, försummelse eller oskicklighet. Vi kan inte se några rimliga rättsäkerhetsmässiga eller medborgartillvända argument däremot.

8. Ge tillbaka större makt över straffmätningen till domstolarna

Under senare tid har vi sett en justitieminister som vänder kappen efter vinden mer än en gång. Det ena brottet efter det andra skall nu ges ökat straffvärde. Hur redan överfulla fängelser och häkten skall tåla ytterligare överbeläggningar är sannolikt inte ett så stort problem som det kan förefalla. Justitieministern undviker nämligen sorgfälligt att föreslå skärpningar av den lagregel som ensam bromsar att fler döms till fängelsestraff. Sedan en vänsterradikal ändring i brottsbalken i slutet av 1980-talet gäller att fängelsestraff skall undvikas till varje pris. **Se till att ändra brottsbalkens 30 kap.**

9. Vänta inte med att stärka domstolarnas oberoende ställning

Till dess den sittande parlamentariska kommittén ger resultat bör tillsättningen av nya domartjänster föregås av krav på att de som söker tjänster visar hur man i tidigare verksamhet förstått vikten av domstolarnas oberoende samt att **Domarnämndens medlemmar måste vara ojäviga därmed inte får ingå i kvoteringsbenägna eller andra relationsbyggande nätverk** (som t.ex. Hilda & Ruben) i vilka potentiella domarämnen ingår. Vidare bör nämndemannasystemet ersättas med en inlottning av oförvitliga och tillräkneliga medborgare mellan 35 och 75 år vilka inte får vara aktiva medlemmar i något politiskt parti. Detta förslag torde vara självförklarande.

10. Rättssäkra husrannsakan

Husrannsakan regleras av Rättegångsbalken 28 kapitlet, samt polislagen (20 § PL). I Sverige krävs inget särskilt tillstånd från en åklagare eller domare för att bryta sig in i en medborgares hem, för att ”söka bevis”. Bara ”skäligen misstanke”. Om en enskild polis anser att någon inom riket har något misstänkt brottsligt på gång, eller en enskild polis nu eller i framtiden vet om eller tror att en medborgare hyser åsikter som kan tolkas som farliga/potentiellt brottsliga av polismannen i fråga² – så kan denne ta sig in i den lägenhet/villa/torp utan juridiskt förankrad dokumentation som visar att han/hon/dem har rätt till det.

Att en polis inte behöver presentera ett dokument från en domare eller åklagare³ vid husrannsakan är inte värdigt ett rättssamhälle. I fall av tidsutdräkt kan det hanteras av jouråklagare/jourdomare och tillstånd skickas digitalt till polisens mobiler, som skriver ut och överlämnar och i nödfall, visas upp i mobilen. **Att införa ett system liknande det amerikanska med ”warrants”, i Sverige är därför ett högst rimligt, humanistiskt och rättsstatligt krav. Vi föreslår därför detta.** Det uttrycker repsekt för den misstänktes integritet och att en laga process gått igenom innan man bryter sig in i den personliga sfären och därigenom bryter hemfriden.

11. Remisstiderna

I en tid när både den tekniska och sociopolitiska utvecklingen går allt snabbare duger det inte med utredningstider som löper över flera år. När en utredning är klar kan dess lösning redan vara inaktuell och/eller problemen, som utredningen är satt att försöka lösa, kan ha accelererat och försvårats onödigt mycket p.g.a. tidsutdräkten. Det enda land som har lika långsamma utrednings- och beslutsformer än Sverige är Norge. Andra länder har snabbare förfarande. **De tillsätter en grupp experter som får**

² En misstanke som polismannen känner delas av både ledning och statsmakt kan också trigga ett agerande mot vissa medborgare och deras åsikter, utifrån en ren karriärstrategi.

³ Dessa ska bedöma om det misstänkta brottet har tillräckligt högt straffvärde för den integritetskränkning som det innebär, samt att det då finns en ansvarig vid. ev. övergrepp/tjänstefel.

några månader på sig att bearbeta problemet och komma med ett förslag till lösning eller lagstiftning. Ett viktigt undantag från den svenska långbanken var Assar Lindbeck-kommissionen. Den utredningen genomförde sin mycket gedigna och omfattande analys inklusive sina förslag till hur Sverige skulle utvecklas på endast tre månader. Utredningen startade i slutet på 1992, och var klar i början på mars 1993. Ställer man hårda krav på utredarna så är det klart att det går – och det måste gå. Vårt förslag: **skrota den svenska långbänksmodellen för utredningar och korta ledtiderna med minst 75 %**. De djupa och svåra problem Sverige står inför kräver både väl underbyggda OCH snabba åtgärder. Detta går bevisligen att kombinera.

B. Konstitutionella reformer

Här kommer nu slutligen några förslag till grundlagsändringar avsedda att ur vår nuvarande Regeringsform (RF) utmönstra de värsta misstagen ansamlade allt sedan den, likt regalskeppet Vasa, sjösattes 1974.

Preludium

En funktionell grundlag i en demokrati ska bland annat tjäna som det yttersta värdet för medborgaren gentemot den politiska makt som för tillfället sitter på våldsmonopolet, vara ett genomtänkt ramverk för politiskt maktutövande inklusive ett system för maktindelning, möjliggöra personligt ansvarsutkrävande av de folkvalda och myndigheternas tjänstemän, slå fast meritokrati och oväld inom staten, samt att den i sin retoriska pregnans ska kunna lysa som fyrbåk i tider av samhälleligt mörker och stora kriser (som med en välskriven grundlag ofta kan undvikas).

12. Återställ det kommunala självbestämmandet

I RF 1 kap. 1 § stadgas det att den svenska folkstyret förverkligas genom "... ett representativt och parlamentariskt statsskick *och* genom kommunal självstyrelse." (Vår kursivering).

I RF 14 kap 3 § har man, (d.v.s. centralistiskt anstrukna politiker), slagit fast att det kommunala självstyret kan inskränkas, men inskränkningen "bör inte gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till de ändamål som har föranlett den". Har man alltså bara preciserat ändamålet så kan vilken inskränkning som helst göras, och det står dessutom endast "bör" i lagtexten, inte "skall".

Den första paragrafen i 1 kap. i RF som citerats ovan är alltså en retorisk kuliss bakom vilken det ohämmade centralstyret döljer sig. Detta är ovärdigt en konstitution som säger sig följa den av EU stadgade subsidiaritetsprincipen, d.v.s. att det om inte behöver beslutas av en högre instans ska beslutas av den lägre. Det är för övrigt detta som menas med begreppet federalism. När man säger att EU blir allt mer federalt, visar det att man inte förstått saken. Det EU alltmer driver mot är en *centralistisk* överhetsstat, där den äkta federalismen får allt mindre plats. Inom nationen Sverige har vi dock ännu möjlighet att se till att beslut tas där kunskapen om de lokala förhållandena är bäst och där personligt ansvar för dessa beslut så enkelt och tydligt som möjligt kan avkrävas. Självklart kan de finnas tillstånd när centralmakten måste kunna gripa in på kommunal nivå men då måste detta snävas in så inga missförstånd eller öppningar för onödig centralism skapas.

Vi föreslår därför att 3 § 14 kap ersätts av en skrivning av följande lydelse och innebörd:

Det kommunala självstyret visavi dess delegerade befogenheter får endast inskränkas vid krig, akut krigsfara eller andra, på goda och för kommunen redovisade grunder miss-tänkta hot mot rikets och/eller kommunens säkerhet. Syftet med sådana inskränkningar får endast vara att stärka försvarsförmågan, hindra fienden eller en potentiell fiende att utöva terrorverksamhet, vinna mark och/eller inflytande över ett visst lokalt område i riket. Polisen och Försvarsmakten med tillhörande organ har alltid möjlighet att agera i preventivt, brottsbekämpande eller inkapaciterande syfte på varje kommuns område i hela riket.

13. Allemans- och äganderätten samt hemfriden

Allemansrätten är inte en sedvana med lång historia som många tror. I sin nuvarande form är den en skapelse av socialdemokraterna på 1940-talet, (se t.ex. boken *Den grundlagsskyddade myten* av Gunnar Wiktorsson). Att få ströva i naturen och att plocka bär och svamp är förstås en ovärderlig sak. Däremot är det inte bra om denna ”folkrätt” inkräktar på både äganderätten och hemfriden och slår över i ren funktionssocialism som t.ex. omotiverade påbud om strandskydd och ett minimalt område för privatliv och hemfrid de facto innebär.

I grundlagen har det skrivits in en slags generalklausul gentemot äganderätten: ”Alla ska ha tillgång till naturen enligt allemansrätten oberoende av vad som föreskrivits ovan”(2 kap. 15 §). **Denna skrivning bör utgå och ersättas med skrivningen:**

Alla ska ha tillgång till naturen så länge man inte gör skada på allmän eller privat egendom eller inkräktar på fastighetsägarens och i dennes fastighet boendes rätt till hemfrid och ett ostört privatliv. Hemfridsrätten och äganderätten går vid konflikt alltid före människors generella men inte oinskränkta rätt till tillgång till den svenska naturen, det som allmänt kallats allemansrätten. Innan näringsverksamhet på annans mark, bortom skyddad hemfridszon, bedrivs måste alltid först tillstånd inhämtas från markägaren, vilken då har rätt att avslå eller uppställa krav och regler för nyttjandet.

Även hemfridsrätten bör i samband med ovensående samt i samband med en radikal reformering av strandskyddet definieras och grundlagsskyddas. Lagen måste klart ange att fastighetsägaren har exklusiv rätt till ett område på sin fastighet av sådan storlek att rätt till ostört privatliv garanteras. Vidare att fastighetsägaren har rätt att inom detta område på den egna fastigheten (”hemfridszon”) vidta de åtgärder som han finner lämpligt såsom att uppföra byggnader, plantera växter, anlägga brygga, fälla träd och röja sly. Hemfridszonen kan markeras med t.ex. stängsel. Om inte så markerad gäller för allmänheten att iakttas att rätten att vistas i naturen på annans mark inte får ske inom syn- och hörhåll från huvudbyggnad. Nedanstående förslag till lagtext kan (som alla lagtextförslag) självklart omarbetas. Det viktiga är att ovanstående beskrivning av de nuvarande missförhållandena kring äganderätt och hemfrid adresseras och åtgärdas.

Vi föreslår följande skrivning i lagtexten:

Hemfridsrätten – rätten till ett ostört privatliv – har företräde framför allemansrätten. Gränsen för den villkorade allemansrätten (se paragraf ovan) – kallad hemfridszonen – går inom egen tomt vid tydligt markerad gräns mot boningshus och om sådan gräns saknas; vid syn och hörhåll från boningshuset. Hemfridszonen kan markeras med t.ex. staket, mur eller

stängsel. Som en del av hemfridszonen gäller även till fastigheten tillhörande strandtomt och eventuell brygga. Inom hemfridszonen har fastighetsägaren rätt att vidta de åtgärder som han finner lämpligt såsom att uppföra mindre bygglovsbefriade byggnader, plantera växter, anlägga brygga, fälla träd och röja sly.

14. Meritokratis återställande

Att endast de för en uppgift eller tjänst bäst meriterade får komma i fråga vid tjänstetillsättningar borde vara en självklarhet för varje stat. Detta har också sedan lång tid motiverats genom skrivningen i RF: ” Vid beslut om statliga anställningar ska avseende fästas endast vid sakliga grunder, såsom förtjänst och skicklighet ” (12 kap. 5 §).

Tyvärr har identitetspolitiska och icke-meritokratiska idéer smugit sig in i RF. Dessa måste förstas rensas ut när de undegräver nämnda paragraf och är ett uttryck för en icke-frihetlig och kollektivistisk syn på människan som är ovärdig en frihetlig och på individens rättigheter och kompetens baserad konstitution. Vi menar förstas 12 § 2 kap:

”Lag eller annan föreskrift får inte innebära att någon missgynnas på grund av sitt kön, **om inte föreskriften utgör ett led i strävanden att åstadkomma jämställdhet** [d.v.s. matematisk likhet vid räkning av könsdelar] mellan män och kvinnor eller avser värnplikt eller motsvarande tjänsteplikt. ”

Detta betyder i praktiken att även om en person är lika eller bättre meriterad för en uppgift än någon med ett annat kön så ska denne, enligt regeringsformen, ändå kunna diskrimineras om det motsatta könet anses underrepresenterat.

”**Detta innebär de facto att grundlagen tillåter diskriminerande föreskrifter, som syftar till att främja jämställdhet.**”⁴

Att ha en grundlag som tillåter dirksimering p.g.a. kön torde vara en pinsamhet som inte kräver mer argument för att förkastas. Till yttermera visso saknar grundlagen en definition av det kollektivistiska begreppet ”jämställdhet” även om den enda rimliga tolkningen är den primitiva definition som angivits. (Den frihetliga och individrespekterande termen att använda vivsavi könsrelationerna är förstas *jämlikhet i juridiska förutsättningar med respekt för olika utfall.*)

Vi föreslår därför en ny skrivning av typen:

Lag eller annan föreskrift får inte innebära att någon missgynnas på grund av sitt kön eller medborgarskap om detta inte baseras på specifika krav för att få göra värnplikt eller inneha särskild skyddsklassad ställning inom staten.

15. Ogenomtänkt demokrati

I 1 kap 2 § står:

”Det allmänna [d.v.s. staten] ska verka för att demokratins idéer blir vägledande inom samhällets *alla* områden”. (Vår kursivering.)

Detta är som bäst okunnigt och som sämst ett medvetet sätt att förbereda för ett korporativistisk alt. socialistisk maktövertagande. Hur då?

4, *Jämställdheten och grundlagen* av professor Lotta Westerhäll, <https://svjt.se/svjt/1987/202>

Demokratins grundläggande funktion och motivering är att de som innehar makten över våldsmonopolet ska kunna bytas ut utan inbördeskrig. Detta är den funktion som är den mest centrala och viktiga i demokratins existensberättigande. Därefter kommer möjligheten till öppen och genomlysande debatt kring lagstiftningen baserad på yttrandefrihet och en fungerande tredje statsmakt. Det finns däremot inget som säger att demokratins beslutsformer (majoritetsbeslut via konstanta omröstningar inom eller utom beslutande församlingar) är den enda rimliga och eftersträvansvärda organisationsformen i ett fritt samhälle. Det så viktiga näringslivet använder sig sällan av dessa beslutsformer. Där finns en tydlig hierarki bestående av ägandets prioritet (de som står risken via sina investeringar i tid och pengar).

Det finns stiftelser och föreningar ned till familjer som fattar beslut på en mängd olika sätt. Att säga att: "Det allmänna [d.v.s. staten] ska verka för att demokratins idéer blir vägledande *inom samhällets alla områden*" [vår kursiv] är därför som bäst okunnigt och som sämst ett medvetet sätt att förbereda ett politiskt maktövertagande av produktionsmedlen och/eller en tvångsmässig utfasning av alternativa organisationsformer i det civila samhället. Det skulle utifrån detta kunna låta så här: "Med stöd av grundlagen anser vi att ett politiskt övertagande av det och det företaget/organisationen är rätt och riktigt – i avsikt att förnya dess organisationsform – eftersom det är i linje med demokratins idéer, som *enligt grundlagen* ska vara vägledande inom samhällets alla områden."

Vi anser därför att skrivningen i 1 kap 2 § enligt ovan bör utmönstras från en kommande genomtänkt och välskrivna grundlagstext.

16. Den paternalistiska statens penetrering av det privata bör upphöra

I 1 kap. 2 § andra stycket kan vi läsa (vår fetning av text):

"Den enskildes personliga, ekonomiska och kulturella välfärd ska vara grundläggande mål för den offentliga verksamheten. Särskilt ska det allmänna trygga rätten till arbete, bostad och utbildning samt verka för social omsorg och trygghet och för goda förutsättningar för hälsa."

Det är förstås helt rimligt att staten ska sträva efter att genom inre rätttrygghet och skydd mot yttre hot samt goda incitament för näringsverksamhet ge alla människor i riket förutsättningar att följa sina drömmar och utveckla sin potential. Att däremot statens mål skulle var den enskildes "personliga välfärd", vilken han eller hon endas själva kan definiera, är både orimligt och ovärdigt; ska staten alltså förbruka och portionera ut pengar/resurser för att medborgaren ska kunna uppnå "personlig välfärd" i vilken rimligen dennes personliga och kulturell utveckling måste ingå? Vad skiljer detta från ett totalitärt samhälle som vill styra individens liv in i mista detalj? Och ska staten verkligen "trygga rätten till arbete, bostad och utbildning". Finns det något samhälle någonstans där det *inte* finns en rätt att bo någonstans eller en rätt att arbeta förutsatt hederlighet. Detta ska då skiljas från *garanterandet* av arbete och bostad, vilket förstås ingen stat kan göra, givet att man inte har en totalitär kontroll av bostads- och arbetsmarknaden och knappast ens då. "God förutsättningar för hälsa". Ja, ok om staten via lagar och regler kan stävja miljöförtoring så är väl detta adekvat men skrivningen indikerar ändå styrning av människors livsval. Det är inte statens roll under en frihetlig konstitution.

Vi föreslår därför en ny skrivning av 1 kap. 2 § andra stycket:

Statens grundläggande mål för den offentliga verksamheten ska vara att skapa rättstrygghet på gator och torg, skydda medborgaren mot yttre transnationella hot, beivra be-
drägerier, verka för nationell sammanhållning under det svenska språket, hedra och värna den fria avtalsrätten samt de grundläggande mänskliga rättigheternas som yttradefrihet och äganderätten. Därutöver ska det offentliga, genom lagar och förordningar, inte minst inom

skatteområdet, skapa goda incitament för att medborgaren att själv följa sina drömmar och då få behålla merparten av den belöning som dennes hederliga strävan och flit medför.

17. Multikulturalismen mönstras ut till förmån för E Pluribus Unum

Multikulturalismens kärna kan sammanfattas med att alla kulturer har "lika värde". Den svenska kan inte anses ha företräde. Inte ens i Sverige. Kulturer som lider under ett klan- och hederstänkande som vi lämnade bakom oss för många århundraden sedan ska därmed inte bara beredas plast i vårt samhälle på samma nivå som den svenska, de ska också i sin separatism *aktivt understödjas* med sådant som statsbidrag till icke-svenska kulturföreningar och skattefinansierad hemspråksundervisning, där svenskan klassas som ett "andraspråk" – i Sverige. Denna splittringspolitik, på tvärs med tanken om nationell sammanhållning inom en pluralism av kulturell olikhet, sammafattat i devisen "E pluribus unum"/"av många en".

John Stuart Mill skrev i boken *Representativ Democracy*:

"...ett folk som består av olika nationaliteter och olika språk, utan en delad gemensam ansvarskänsla för det övergripande nationella, inte kan skapa den allmänna medborgerliga opinion och uppleva de delade gemensamma aktuella och historiska erfarenheter som krävs för att den representativa demokratin ska kunna fungera och i längden fortleva."

Multikulturalismen är i RF stadfäst genom formuleringen i 1kap. 2 §:

"...etniska, språkliga och religiösa minoriteters möjligheter att behålla och utveckla ett eget kultur- och samfundsliv ska *främjas*." (Vår kursivering.)

Detta innebär de facto att *riksdagen har byggt in en etnisk och kulturell splittring i själva grundlagen*. Självklart ska olika kulturyttringar och språkliga variationer få finnas, men de får då som alla lokala och regionala dialekter och språkliga egenheter utvecklas av egen kraft och på eget initiativ i en civil spontan ordning. Det finns ingen friheltig och nationellt sammahållande princip som säger att staten ska "främja" vissa representanter för kulturell, språklig och etnisk separatism. Det är att bygga in splittring och konflikt i själva konstitutionen och dessutom öppna för att fler än de grupper som nu definieras som privilegierade minoritetsgrupper kommer att kräva samma privilegier – tills Babels hus är ett faktum – och J S Mills farhågor besannats.

Detta är således allvarlig materia och en ändring av nämnda paragraf bör ha ett mycket högt prioriteringsvärde. Vi föreslår därför följande skrivning för 1 kap. 2 §:

Under det paraply av nationell sammanhållning under ett gemensamt svensk språk, som det är en av statens huvudsakliga uppgifter att skapa, har varje kulturell och språklig särart rätt utveckla och bevara sina sedvänjor efter eget kön, behov och vilja så länge dessa inte strider mot svensk lag, principen om jämlikhet och likhet inför lagen, bedriver brottslig verksamhetsamt samt accepterar den sekulära staten och dess lag- och våldsmopol.

18. Nullifiera proposition 1975:26

Den proposition som startade hela den multikulturalistiska statsideologi (**prop. 1975:26**) bör i och med ovanstående nullifieras d.v.s. en proposition av motsatt betydelse (se punkt 15) bör skapas och beslutas om. Notera att den relativiserande multikulturalismen även strider mot FN:s flyktingkonventions artikel 34 som föreskriver "naturalisation" d.v.s. assimilering av människor med flyktingstatus.

19. Staten och det civila samhället

Det civila samhället är per definition skilt från staten. Det är därför en självmotsägelse att staten ska styra och stötta det civila samhället med skattefinansierade bidrag. Det innebär nämligen dels att man riskerar att konservera gamla föreningar och organisationer som annars skulle ha försvunnit när deras uppdrag slutförts och passionen för deras bildande försvunnit, dels att vissa organisationer erhåller stöd för att de driver frågor och ideologier som sammanfaller med den för tillfället sittande regeringens, d.v.s. samhället politiseras via det civila samhället och detta med hjälp av icke tillfrågade skattebetalare. Detta är ett både ologiskt, destruktivt och etiskt förkastligt system. I grundlagen måste det därför införas skrivningar som stadgar att det civila samhället ska fredas från politisk styrning och påverkan. Det civila samhällets nödvändiga blomstring ska i huvudsak ske genom att goda och neutrala incitament för dess utveckling skapas (t.ex. skattefrihet vid sponsring från näringslivet). Även detta kan slås fast i ett grundlagsdokument. **Vi föreslår följande skrivning:**

Det civila samhällets olika föreningar, stiftelser och sammanslutningar är per definition en angelägenhet för det civila samhället och ska därför inte styras eller belönas med bidrag från det offentliga utan endast ges goda incitament att verka, blomsta och dö bort i enlighet med dess medlemmars passion och vilja att bidra till respektive sammanslutnings syfte.

20. Medborgarskapet

Att antalet år för naturalisation och god vandel i enlighet med Tidöavtalet kommer att förlängas till minst 8 år tar vi för givet och argumenterar därför inte i här denna sak. Däremot är det av stor vikt ur nationell säkerhetssynpunkt och för att få rätt ledarskap i viktiga positioner, att kravet på det svenska medborgarskapet stärks vad gäller viktiga positioner i staten och inom den offentliga sektorn. Vi föreslår därför en återgång till det som gällde innan grundlagsutredningens förslag 2004 (SOU 2008:125) d.v.s. att man måste varit svensk medborgare i minst 10 år för att kunna bli statsråd, statsminister och/eller inneha ledande positioner inom myndigheter och kommunala församlingar.

En med detta sammanhörande fråga rör dubbelt medborgarskap. Dubbla lojaliteter genom en stark anknytning till främmande makt är en stor och uppenbar risk för ett land. Vi föreslår därför att en utredning tillsätts som ska ha som mål att avskaffa rätten att bli svenska medborgare om man inte samtidigt avsäger sig sitt tidigare medborgarskap. Som ett minimum föreslår vi att dubbla medborgarskap förbjuds inom varje chefs- och säkerhetsklassad position inom Försvaret, alla säkerhetstjänster, Polisen, och räddningstjänsten. Likaså ska dubbelt medborgarskap diskvalificera varje kandidat som söker till riksdagen från det att lagen går igenom. Sveriges riksdag ska bestå av svenska medborgare, allt annat är orimligt ur varje tänkbar medborgerlig och säkerhetsmässig synvinkel.

21. En andra kammare – maktindelning

Sveriges konstitution är extrem centralistisk. Den geniala idé om maktindelning som först fick sitt pregnanta uttryck i Charles-Louis de Secondat Montesquieu skrifter som föreskriver maktindelning i staten med motivet att dels undvika despoti från en (1) enda maktnivå och dels göra lagstiftningsprocessen trögare och mer genomtröskad så att förhastad och undermålig av tillfälliga opinionsstormar fram-piskad lagstiftning bättre kan undvikas. **Regeringen bör därför tillsätta en utredning om att införa en andra kammare och därmed återföra Sverige till de mest civiliserade ländernas skara.** Denna kammare bör likt den amerikanska senaten ha en geografisk representation så att alla landsändar blir företrädare. Den ska också ha en högre åldersgräns, vi föreslår 35 år så att en vis livserfarenhet garan-

teras. Vi föreslår att denna kammare kallas *Landsrådet*. Ledamöterna till denna väljs genom personval i enmansvalkretsar där varje landskap är en valkrets. En utförlig beskrivning kring hur ett sådant Landsråd kan se ut och tillskapas finns i boken "Omstart Sverige" av Leif V Erixell.

OBS! Plats finns redan förberedd i riksdagshuset genom den gamla andra kammaren. Den bara väntar på att fylla sin ädla maktodelningsfunktion igen!

22. Författningsdomstol samt folkomröstning för en reformerad grundlag

I samband med den föreslagna utredningen om en andra kammare bör också ingå att föreslå en **författningsdomstol som ska kontrollera att politikerna håller sig till den konstitution under vilken man ovillkorligen lyder och vars yttersta grund är det svenska folkets godkännade genom en folkomröstning**, vilken för att den nya reformerade grundlagen ska gälla först måste anstaltas och vara **separat från en vanligt val**, så att fokus helt kan riktas på denna för demokratins fortbestånd ytterst viktiga materia.

23. Valsystemet

Valsystemet styrs visserligen av riksdagsordningen och vallagen, men dessa kan och bör ses som en del av konstitutionen och adresseras i samband med en konstitutionell reform.

Det går inte att bortse från personliga kvalifikationer vid val av folkets representanter. Som sådan kvalifikationer nödvändiga för ett gott ledarskap kan nämnas en viss ålder och livserfarnehet, god utbildning och eller god erfarenhet och framgång av arbete i näringsliv och det civila samhället. Personen snarare än "ideologin" är således avgörande för ett optimalt beslutsfattande i folkets namn. Av detta följer att personval, där kandidaten kan nagelfaras och bedömas av väljarna är mer både demokratiskt och optimalt för att befolka en folkvald församling än att en lista med mestadels anonyma kandidater presenteras där väljare tvingas välja i stort sett "blint" på parti. **Personvalssystemet bör därför kraftigt byggas ut. Vi föreslår att detta görs efter finsk modell.**

Tacksam för återkoppling enligt ovan.

Vänligen

Medborgarrättsrörelsen i Sverige genom

Leif V Erixell

P.S.

Föreningen Medborgarrättsrörelsen i Sverige/MRRS anhåller härmed om att få bli remissinstans för alla regeringsförslag om lagändringar som rör äganderrätts- och yttrandefrihetsfrågor samt det som rör regeringsformen och andra grundlagar.